

विज्यं अवरोपितगुणं ॥ आश्रमवर्तिनृगादिनासनिवृत्त्यर्थमितिभावः ॥ दिव्यज्ञानोपपन्नाः ॥ आदिगुर्वचनोत्तरामोरावणादीन् हनिष्यतीत्येवंज्ञानयुक्ताः ॥ १० ॥ ते रामं सीतां च
चातुर्लक्ष्मणं च दृष्ट्वा प्रीता अभिजग्मुः ॥ अभिमुख्येन जग्मुः ॥ उद्यंतं सोममिव तद्वत्प्रियदर्शनं सोमो ब्राह्मणानां राजेति श्रुतेः स्वकुलरक्षकसोमराजमिव स्वरक्षकं धर्मचारिणं रामं दृ
ष्ट्वा लक्ष्मणं यशस्विनीं पातिव्रत्ययशोवतीं रक्षःकुलसंहारजयशोचतीं च सीतां दृष्ट्वा ॥ अतएवापे रक्षणार्थं नोपपद्यते ॥ मंगलानि आशीर्वादान्मत्प्रसन्नं च रक्षकेष्टदेवतायुध्या
प्रतिगृहीतवन्तः ॥ ११ ॥ १२ ॥ रूपसंहननं ॥ अंगान्यभूषितान्येव प्रेक्षणीये विभूषणैः ॥ येन भूषितवद्वा तितद्वपमितिकथ्यत इति लक्षितं रूपं तद्युक्तं संहननं आपादकं रांशु

अभ्यगच्छन्महातेजा विज्यं कृत्वा न ददतुः ॥ दिव्यज्ञानोपपन्नास्ते रामं दृष्ट्वा महर्षयः ॥ १० ॥ अभिजग्मुस्तदा प्रीता वैदेहीं च यशस्विनीं
नेतुं सोममिवोद्यंतं दृष्ट्वा वैधर्मचारिणं ॥ ११ ॥ लक्ष्मणं चैव दृष्ट्वा तु वैदेहीं च यशस्विनीं ॥ मंगलानि प्रयुजानाः प्रत्यगृह्णन् दृष्टवताः ॥ १२ ॥
रूपसंहननं लक्ष्मीसौकुमार्यसुवेषतां ॥ ददृशुर्विस्मिताकारारामस्य वनवासिनः ॥ १३ ॥ वैदेहीं लक्ष्मणं रामं नेत्रैरनिमिषैरिव ॥ आ
श्चर्यभूतान् ददृशुः सर्वे तं वनवासिनः ॥ १४ ॥ अत्रैनं हि महाभागाः सर्वभूतहिते रताः ॥ अतिथिं पर्णशालायां राघवं सख्यवेशयन् ॥ १५ ॥

स्तिष्ठसंधिवंधः ॥ अंगप्रत्यंगकानां च सन्निवेशे यथोचितं ॥ सुस्तिष्ठसंधिदं यो यस्तत्तौ दयनिहोच्यते इत्युक्तलक्षणं सौंदर्यं ॥ लक्ष्मीं कांतिं लावण्यं ॥ मुक्ताफले पुच्छाया
यास्तरत्नत्वमिवांतरा ॥ प्रतिभातियदंगेषु लावण्यं तन्निगद्यते ॥ सौकुमार्यं परचित्तवाहितालक्षणं भाईवं वा ॥ विस्मितानामद्भुतवस्तुदर्शनवतां यथाकारो मुखप्रसादविस्फारिते
क्षणत्वादिहृषस्तथाविधाकाराविस्मितचिन्तादतिपावतु ॥ वनवासिन इति रामविशेषणं ॥ तादृशस्था पीदृशं रूपादीत्याश्चर्यं ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ वैदेहीमिति ॥ अनिमिषे
निमेषरहितैः आश्चर्यभूता वृषादिभिर्विस्मयप्रापकान्सर्वे ते वनवासिनः ऋषयो मृगादयश्च ॥ तदृशानां तद्विच्छेदमयेन च निमेषराहित्यं ॥ १४ ॥ अत्राश्रममंडले ॥ अतिथि
न्यायतः पूजार्हं पर्णशालायां प्रतिस्विक्र्यां ॥ १५ ॥